

(CAT)

LOLA LASURT JOC D'INFANTS

EXPOSICIÓ INDIVIDUAL

21.07.20 – 27.09.20

L'exposició de pintures, projeccions de vídeo i ceràmiques de Lola Lasurt parteix de la primera mostra d'art contemporani presentada en aquest mateix espai, conegut actualment amb el nom de La Capella. La retrospectiva *Miró. Barcelona 1968-69*, que es va poder veure entre el novembre de 1968 i el gener de 1969, es va dedicar a l'artista català Joan Miró (1893-1983). Repartides pels diversos espais de l'antic Hospital de la Santa Creu, es van exhibir 396 obres, amb 15 peces recents, incloent-hi el cèlebre tríptic de l'any 1968 *Pintura sobre fons blanc per a la cel·la d'un solitari*, que es va exposar a La Capella mateix. ^I Miró no va assistir a la inauguració, però va aparèixer per l'exposició al cap d'uns dies, durant una visita amb tres mil nens. ^{II}

El projecte de Lasurt aborda l'agitació sociopolítica de finals de la dècada de 1960 a través de la figura de Miró, que durant l'últim període de la

dictadura de Franco podria qualificar-se d'"objecte transicional", una mena de pont artístic entre el règim d'abans i la nova democràcia. El terme *objecte transicional* va ser encunyat el 1951 pel pediatre i psicoanalista anglès D. W. Winnicott per descriure objectes reconfortants –com ara ossets de peluix, mantes o nines– que substitueixen el vincle mare-fill en el desenvolupament de l'infant.

L'exposició de Miró a La Capella es va acabar el 19 de gener de 1969. L'endemà, moria a Madrid Enrique Ruano, estudiant de dret i militant antifeixista. La seva mort va atiar l'agitació estudiantil i obrera, cosa que va servir com a excusa al règim de Franco per decretar l'estat d'excepció al cap de pocs dies. En la seva exposició, Lasurt es mostra interessada a donar a conèixer com la retrospectiva de Miró va ser un esdeveniment a les portes d'un període de dos mesos de suspensió

de les normes cíviques i la llibertat de premsa, durant el qual va ser especialment destacable l'absència d'imatges crítiques. ^{III}

La nova sèrie de pintures de Lasurt relaciona dues formes de transició: un període d'excepció tant des del punt de vista polític com del desenvolupament personal. Les seves teles de grans dimensions s'apropien d'articles que van aparèixer a la premsa estatal durant l'estat d'excepció –notícies sovint relacionades, d'una manera o altra, amb la infantesa, com ara un article sobre una cria d'hipopòtam anomenada Abrazos. ^{IV} Cadascuna de les pintures adopta el títol i el format d'una de les pintures que Miró va exhibir a La Capella, i va acompanyada d'una reproducció de l'arxiu original de registre per documentar l'obra corresponent.

D'altra banda, Lasurt ha concebut la seva exposició com un experiment en color que esperona els visitants a percebre els "colors absents" –tonalitats entre el verd fluorescent de les pintures i el magenta de la il·luminació. "En parlar d'episodis històrics absents, la meua intenció és provocar experiències sensorials basades en les teories sobre els colors absents o fisiològics que podem relacionar tant amb la paleta de colors del pintor francès Eugène Delacroix com amb la teoria dels colors de l'escriptor alemany Johann Wolfgang von Goethe."^v

En una de les dues capelles laterals s'exhibeixen deu peces de ceràmica de petites dimensions que representen algunes de les joguines infantils que surten a l'últim llibre que va publicar Winnicott, *Playing and Reality* (Joc i realitat, 1971). L'ús de la ceràmica també evoca les figures d'argila que Miró va exposar en aquest mateix espai. Lasurt acompanya cada peça de ceràmica d'una llegenda que inclou un fragment de les descripcions dels nens de les seves joguines que apareixen al llibre de Winnicott.

A l'altra capella lateral, on originalment hi va haver penjat el tríptic que Miró va pintar el 1968, el tríptic de Lasurt fa referència a un retall de premsa publicat a *Tele/eXprés* el 22 de gener de 1969 en

què s'informava que Floquet de Neu, l'estimadíssim goril·la al·bí del Zoo de Barcelona, tenia "xicota oficial, amb uns ulls grossos preciosos".

A l'espai principal, hi ha tres plafons separats basats en fotografies de les tres escultures públiques que Miró va fer perquè Barcelona donés la benvinguda als visitants que hi arribaven per aire (el gran mural de ceràmica de l'aeroport), per mar (el mosaic del Pla de l'Os, a la Rambla) i per carretera (un projecte per als jardins Cervantes que no es va arribar a materialitzar i que el 1983 va esdevenir *Dona i ocell*, al parc Joan Miró). Lasurt va fer aquestes fotografies coincidint amb el segon aniversari dels atemptats terroristes de la Rambla del 2017. A ella la remeten a un període de "desengany amb la democràcia", en paraules seves, i a un moment contemporani definit ara pel seu propi període d'interrupció.^{vi}

La publicació que acompanya la mostra recull material d'arxiu que ha servit per fer tasques de recerca i conceptualització de l'exposició. Organitzada de manera cronològica, inclou retalls de diari publicats durant l'estat d'excepció que ofereixen una visió parcial d'un període d'absències i silencis forçats.

Latitudes

ⁱ Miró va pintar el tríptic el maig de 1968, i més tard en va fer donació a l'Ajuntament de Barcelona. Actualment, forma part de la col·lecció permanent de la Fundació Joan Miró de Barcelona, on està exposat.

ⁱⁱ En l'edició del 19 de novembre de 1968, *El Correo Catalán* assegurava que Miró no havia assistit a la inauguració de la seva exposició per prescripció mèdica, però hi va haver qui va atribuir la seva absència al desig d'evitar les autoritats polítiques. Al cap d'uns dies, el 30 de novembre de 1968, *El Noticiero Universal* va cobrir l'assistència de Miró a l'exposició i va fer èmfasi en el fet que havia coincidit amb la visita de tres mil nens. L'article anava acompanyat d'una fotografia de l'artista, que aleshores tenia 75 anys, somrient i envoltat d'alumnes de les escoles properes.

ⁱⁱⁱ La Constitució espanyola estableix tres graus d'estat d'excepció (alarma, excepció i setge). Durant aquest període es va decretar l'estat d'excepció.

^{iv} Imatges dels diaris *El Correo Catalán* (1876-1985), *Diario de Barcelona* (1792-2009), *Tele/eXprés* (1964-1980), *El Noticiero Universal* (1888-1985) i *Solidaridad Nacional* (1939-1979).

^v Fragment d'un missatge de la correspondència electrònica de Lasurt amb els escriptors, 1 de maig de 2020.

^{vi} Sobretot perquè ara el mosaic de Miró de la Rambla marca el lloc on es va abandonar la furgoneta que es va utilitzar en els atemptats terroristes del 17 d'agost de 2017.

LOLA LASURT

Lola Lasurt (Barcelona, 1983) va estudiar Belles Arts a la Universitat de Barcelona (2005), va fer el postgrau d'Estètica i Teoria de l'Art Contemporani a la Universitat Autònoma de Barcelona (2007) i actualment cursa un màster de recerca al Royal College of Art de Londres. Ha fet residències al Frans Masereel Centrum de Kasterlee (2015), a La Ene de Buenos Aires (2014) i al HISK de Gant (2013-2014). Entre les seves mostres individuals, podem destacar *Emissió periòdica definitiva*, dins el cicle Santcorneliarts 2 de Cardedeu (2017); *Donació*, a la Barcelona Gallery Weekend (2016); *Promenade*, a l'espai 105 Besme de Brussel·les (2015), i *Doble autorització*, a l'Espai13 de la Fundació Joan Miró

de Barcelona (2014). Pel que fa a projectes col·lectius recents, ha participat en la mostra *Generació 2018*, a La Casa Encendida de Madrid (2018), i en l'exposició itinerant *Constel·lacions familiars* (2015-2016). El 2019 la Fundació BBVA li va concedir la beca Leonardo d'Arts Visuals.

ACTIVITATS εξέδρα

Més enllà d'activitats presencials adreçades a diferents audiències, *εξέδρα*, el programa de mediació de Barcelona Producció 2020, es reformula amb un nou apropament al barri del Raval amb la intenció de poder mediar les exposicions davant un possible escenari de futur amb nous confinaments.

A partir de *Joc d'Infants*, *εξέδρα* genera un seguit de deslocalitzacions d'elements expositius a espais públics i privats del barri del Raval.